

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Θεσσαλονίκη, 17/5/2020

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ ΚΑΙ
ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ
ΤΜΗΜΑ Α8 - ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

Αριθμός απόφασης: 830

Ταχ. Δ/ση : Εγνατίας 45
Ταχ. Κώδικας : 54630 - Θεσσαλονίκη
Τηλέφωνο : 2313-333254
ΦΑΞ : 2313-333258
E-Mail : ded.thess@aade.gr

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :
 - α. Του άρθρου 63 του Ν.4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170). όπως τροποποιήθηκε και ισχύει
 - β. του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036960 ΕΞ 2017/10.03.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ 968 Β'/22.03.2017) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)», όπως αναριθμήθηκε, τροποποιήθηκε και ισχύει
 - γ. Της ΠΟΛ 1064/12-04-2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 1440/27-04-2017).
2. Την ΠΟΛ 1069/04-03-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.
3. Την Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30-08-2016 (ΦΕΚ Β' 2759/01-09-2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».
4. Την Ε. 2043/6-4-2020 Εγκύκλιο του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε., η οποία εκδόθηκε σε εκτέλεση της παραγράφου 4 του 6ου άρθρου της από 30-3-2020 ΠΝΠ (Α' 75) σχετικά με τα πρόσθετα μέτρα και τις ρυθμίσεις για την αντιμετώπιση της ανάγκης περιορισμού της διασποράς του κορωνοϊού.
5. Την από .../2020 και με αριθμό πρωτοκόλλου ... ενδικοφανή προσφυγή του ...με **ΑΦΜ**:..., κατά της με αρ./2019 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού ΦΠΑ φορολογικής περιόδου 1/1 - 31/12/2015, του Προϊσταμένου της ΔΟΥ Δ' Θεσσαλονίκης και τα προσκομιζόμενα με αυτή σχετικά έγγραφα.
6. Την ανωτέρω πράξη της οποίας ζητείται η ακύρωση.
7. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.
8. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του τμήματος Α8 - Επανεξέτασης της Υπηρεσίας μας όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο απόφασης.

Επί της από .../2020 και με αριθμό πρωτοκόλλου ... ενδικοφανούς προσφυγής του ...με **ΑΦΜ:...**, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά τη μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

- ✓ Με τη με αριθ./2019 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού ΦΠΑ φορολογικής περιόδου 1/1 - 31/12/2015 του Προϊσταμένου της ΔΟΥ Δ' Θεσσαλονίκης, καταλογίστηκε σε βάρος του προσφεύγοντος ΦΠΑ 3.898,48 πρόστιμο του άρθρου 58Α του Ν.4174/2013 1.949,25€ δη σύνολο φόρου **5.847,73€**, κατόπιν διαπίστωσης αποκρυβέντων φορολογητέων εκροών.

Η παραπάνω προσβαλλόμενη πράξη εδράζεται στην από .../2019 έκθεση μερικού φορολογικού ελέγχου ΦΠΑ ν.2859/2000 της ΔΟΥ Δ' Θεσσαλονίκης, σε εκτέλεση της με αριθ./10/2019 εντολής ελέγχου του Προϊσταμένου της.

Ο προσφεύγων, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση ή την τροποποίηση της προσβαλλόμενης πράξης, προβάλλοντας τους παρακάτω λόγους:

1. Ακυρότητα της προσβαλλόμενης πράξης ως εκδοθείσας κατά παράβαση του αρθ. 28 Ν.4174/2013, του άρθρου 20 παρ. 2 του Συντάγματος και του άρθρου 6 παρ. 1 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας. Ουδέποτε του κοινοποιήθηκε εγγράφως σημείωμα διαπιστώσεων με τα αποτελέσματα μερικού φορολογικού ελέγχου εισοδήματος Ν.2238/1994 και Ν.4172/2013 και προσωρινός διορθωτικός προσδιορισμός φόρου εισοδήματος.
2. Έλλειψη αιτιολογίας και αοριστίας της προσβαλλόμενης πράξης και της σχετικής έκθεσης ελέγχου, παράβαση ουσιώδους νόμιμου τύπου και διαδικασίας.
3. Εφαρμογή ευνοϊκών διατάξεων νεότερου νόμου. Μη νόμιμα του επεβλήθη το ποσό των 1.949,25€ ως πρόστιμο της παρ. 2 του αρθ. 58Α του Ν.4174/2013, ενώ από το ποσό αυτό θα έπρεπε κατ' εφαρμογή της παρ. 5 του αρθ. 58Α του Ν.4174/2013 να αφαιρεθεί το ποσό προστίμου 1.949,25€ (ήτοι μέρος από το συνολικό πρόστιμο των 30.000,00€) που του επεβλήθη με τη με αριθ./11/2019 πράξη επιβολής προστίμου του άρθρου 7 παρ. 3 του Ν.4337/2015 φορ. περ. 1/1/2014 – 31/10/2015 ή και με τη με αριθ./11/2019 πράξη επιβολής προστίμου του άρθρου 58α του Ν.4174/2013 φορολογικής περιόδου 17/10 - 31/12/2015, του Προϊσταμένου της ΔΟΥ Δ' Θεσσαλονίκης συνεπώς να μην του επιβληθεί κανένα πρόστιμο.
4. Παραβίαση των αρχών της χρηστής διοίκησης και της αναλογικότητας.

Ως προς τον πρώτο προβαλλόμενο λόγο του προσφεύγοντος

Επειδή, με το **άρθρο 20 παρ. 2 του Συντάγματος** θεσπίζεται το δικαίωμα της προηγούμενης ακρόασης του ενδιαφερόμενου, δη το ατομικό δικαίωμα του διοικούμενου φορολογούμενου να αναπτύσσει τις απόψεις του πριν από κάθε διοικητική ενέργεια ή μέτρο που λαμβάνεται σε βάρος των δικαιωμάτων και συμφερόντων του.

Επειδή, κατ' εφαρμογή της ανωτέρω συνταγματικής επιταγής θεσπίστηκε το **άρθρο 28 παρ. 1 του Ν. 4174/2013**, ως τροποποιήθηκε και ισχύει, ορίζει ότι: «*Η Φορολογική Διοίκηση κοινοποιεί*

εγγράφως στο φορολογούμενο τα αποτελέσματα του φορολογικού ελέγχου και τον προσωρινό διορθωτικό προσδιορισμό φόρου, ο οποίος πρέπει να είναι πλήρως αιτιολογημένος... Ο φορολογούμενος έχει τη δυνατότητα να διατυπώσει εγγράφως τις απόψεις του σχετικά με τον προσωρινό διορθωτικό προσδιορισμό φόρου εντός είκοσι (20) ημερών από την «κοινοποίηση» της έγγραφης γνωστοποίησης».

Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση, από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτει ότι το με αριθμό/11/2019 σημείωμα διαπιστώσεων ελέγχου του αρθ. 28 του Ν.4174/2013 με συνημμένους τους προσωρινούς διορθωτικούς προσδιορισμούς φόρου εισοδήματος και ΦΠΑ διαχειριστικής περιόδου 1/1 - 31/12/2013 και φορολογικών περιόδων 1/1 - 31/12/2014, 1/1 - 31/12/2015 επιδόθηκαν στις **15/11/2019** στον προσφεύγοντα, σύμφωνα με τη σχετική έκθεση επίδοσης.

Συνεπώς, ο σχετικός ισχυρισμός του προσφεύγοντος προβάλλεται αλυσιτελώς.

Ως προς τον δεύτερο προβαλλόμενο λόγο του προσφεύγοντος

Επειδή, με τις διατάξεις του **άρθρου 64 του Ν.4174/2013** ορίζεται ότι: «*Η Φορολογική Διοίκηση έχει την υποχρέωση να παρέχει σαφή, ειδική και επαρκή αιτιολογία για τη νομική βάση, τα γεγονότα και τις περιστάσεις που θεμελιώνουν την έκδοση πράξεως και τον προσδιορισμό φόρου.*».

Επειδή, σύμφωνα με το **άρθρο 28 παρ. 2 του 4174/2013** ορίζεται ότι: «*Η Φορολογική Διοίκηση εκδίδει την οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου, εντός μηνός από την ημερομηνία παραλαβής των απόψεων του φορολογούμενου ή, σε περίπτωση που ο φορολογούμενος δεν υποβάλλει τις απόψεις του, την εκπνοή της προθεσμίας που ορίζεται στην παράγραφο 1. Η οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου εκδίδεται με βάση έκθεση ελέγχου την οποία συντάσσει η Φορολογική Διοίκηση. Η έκθεση ελέγχου περιλαμβάνει εμπεριστατωμένα και αιτιολογημένα τα γεγονότα, τα στοιχεία και τις διατάξεις τις οποίες έλαβε υπόψη της η Φορολογική Διοίκηση για τον προσδιορισμό του φόρου. Η οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου μαζί με την έκθεση ελέγχου κοινοποιούνται στον φορολογούμενο.*».

Επειδή, στις **παρ. 1 και 4 του άρθρου 171 του ΚΔΔ** ορίζεται ότι: «*1. Τα δημόσια έγγραφα που έχουν συνταχθεί από το αρμόδιο όργανο και κατά τους νόμιμους τύπους αποτελούν πλήρη απόδειξη για όσα βεβαιώνονται σε αυτά, είτε ότι ενήργησε ο συντάκτης τους είτε ότι έγιναν ενώπιον τους ως προς τα οποία είναι δυνατή η ανταπόδειξη μόνο εφόσον τα έγγραφα αυτά προσβληθούν ως πλαστά. ... 4. Οι εκθέσεις ελέγχου που συντάσσονται από φορολογικά όργανα έχουν, εκτός από τις αναφερόμενες σε αυτές πληροφορίες ή ομολογίες του ελεγχόμενου, την κατά την παρ. 1 αποδεικτική δύναμη.*».

Επειδή, περαιτέρω, στο σώμα της πράξης δεν απαιτείται η διατύπωση ειδικής αιτιολογίας, που μπορεί να περιέχεται ή να συμπληρώνεται από τη σχετική έκθεση ελέγχου (ΣτΕ 2695/1993 και ΣτΕ 962/2012).

Επειδή, με το **άρθρο 2 του Ν.2859/2000** ορίζεται ότι: *1. Αντικείμενο του φόρου είναι: α) η παράδοση αγαθών και η παροχή υπηρεσιών, εφόσον πραγματοποιούνται από επαχθή αιτία στο*

εσωτερικό της χώρας από υποκείμενο στο φόρο που ενεργεί με αυτή την ιδιότητα, ...».

Επειδή, με το **άρθρο 8 του Ν.2859/2000** ορίζεται ότι: « 1. Παροχή υπηρεσιών, κατά την έννοια των διατάξεων του άρθρου 2, θεωρείται κάθε πράξη που δε συνιστά παράδοση αγαθών, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 5 έως 7. Η πράξη αυτή μπορεί να συνίσταται ιδίως σε:α) μεταβίβαση ή παραχώρηση της χρήσης ενός αυλού αγαθού. β) υποχρέωση για παράλειψη ή ανοχή μιας πράξης ή κατάστασης ...».

Επειδή, με την υπ' αριθ. **Ε.9053/ΠΟΛ.89/15.05.1985** εγκύκλιο του Υπουργείου Οικονομικών διευκρινίστηκε ότι ως ακαθάριστα έσοδα των γραφείων τελετών θεωρείται το σύνολο των πάσης φύσεως εσόδων τους. Όπως όμως είναι γνωστό, στην πράξη, τα γραφεία τελετών, κατά την εκτέλεση του έργου τους, υποβάλλονται σε ορισμένες δαπάνες οι οποίες γίνονται σαφώς για λογαριασμό των προσώπων (κληρονόμοι, συγγενείς θανόντος κ.λπ.) που έχουν την ηθική και νομική υποχρέωση για την ταφή του θανόντος. Τέτοιες δαπάνες, ενδεικτικά αποτελούν τα χρηματικά ποσά που καταβάλλονται από τα Γραφεία Τελετών, αλλά αφορούν σε δικαιώματα του Ναού, δικαιώματα νεκροταφείου, έξοδα παραμονής σε νεκροθάλαμο, ψυκτικό θάλαμο κ.λπ.. Κατά συνέπεια, όταν στα γραφεία τελετών καταβάλλεται και κάποιο ποσό σαφώς καθορισμένο που αναφέρεται σε δαπάνη που έγινε από τον εργολήπτη της τελετής, για εκπλήρωση υποχρέωσης του εργοδότη, εφόσον η δαπάνη αυτή κατά τη συναλλακτική πρακτική δεν αποτελεί αντικείμενο της μίσθωσης έργου, για την οποία εκδίδεται φορολογικό στοιχείο από το δικαιούχο της αμοιβής, στο όνομα του εργοδότη (κληρονόμου ή συγγενούς του αποθανόντος), δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι το ποσό της αποτελεί ακαθάριστη αμοιβή των γραφείων τελετών, εφόσον βέβαια αποδεικνύεται η καταβολή του.

Επειδή, στο υπ' αριθ. πρωτ. **Δ15Β 1079725 ΕΞ2011** έγγραφο της Γενικής Διεύθυνσης Φορολογίας - Διεύθυνσης Βιβλίων και Στοιχείων (15^η), Τμήματος Β' αναφέρεται ότι με την εγκύκλιο Σ.430/34/ΠΟΛ.48/09.02.1988 διευκρινίστηκε ότι οι επιτηδευματίες, που εκμεταλλεύονται γραφεία τελετών, πρέπει να καταχωρούν στις εκδιδόμενες από αυτούς Αποδείξεις Παροχής Υπηρεσιών, σε ιδιαίτερο χώρο, ξεχωριστά από την αμοιβή τους, τις δαπάνες που πραγματοποιούν για λογαριασμό των πελατών τους (συγγενών του θανόντος κ.λπ.), οι οποίες δεν αποτελούν ακαθάριστο έσοδο για τους ίδιους, εφόσον αποδεικνύεται η καταβολή των ποσών, που αναλογούν σε αυτές, όπως ορίζεται με την εγκύκλιο Ε.9053/ΠΟΛ.89/15.05.1985. Για την απόδειξη της καταβολής των δαπανών, που γίνονται για λογαριασμό των πελατών, πρέπει να επισυνάπτονται στις Α.Π.Υ τα πρωτότυπα φορολογικά στοιχεία που εκδόθηκαν για τις δαπάνες αυτές και να παραδίδονται στους πράγματι συμβαλλόμενους. Από τα προαναφερόμενα δεν προκύπτει ρητά υποχρέωση διαφύλαξης φωτοαντιγράφων των παραστατικών, που εκδίδονται για τις πραγματοποιούμενες δαπάνες από τα γραφεία των τελετών για λογαριασμό των πελατών τους, ωστόσο ο ελεγχόμενος υποχρεούται, κατά ρητή διατύπωση της εγκυκλίου Ε.9053/ΠΟΛ.89/15.05.1985 να αποδεικνύει ότι πράγματι οι αναγραφόμενες επί των Α.Π.Υ. δαπάνες για λογαριασμό των πελατών πραγματοποιήθηκαν και αφορούν τρίτους. Ο τρόπος της απόδειξης και επομένως, η αποδοχή ή μη των εν λόγω δαπανών από τους φορολογικούς ελέγχους, αποτελεί ζήτημα της ελεγκτικής αρμοδιότητας, καθώς η κάθε περίπτωση εξαρτάται απόλυτα από τα πραγματικά περιστατικά και δεδομένα που την απαρτίζουν,

στα οποία και στηρίζονται τα τελικά συμπεράσματα του διενεργούμενου κατά περίπτωση φορολογικού ελέγχου.

Επειδή, για την απόδειξη της καταβολής των δαπανών, που γίνονται για λογαριασμό των συγγενών του θανόντος, πρέπει να επισυνάπτονται στις Α.Π.Υ., εφόσον σ' αυτές αναγράφονται οι σχετικές δαπάνες πληροφοριακά, τα πρωτότυπα φορολογικά στοιχεία, που εκδόθηκαν για τις δαπάνες αυτές, και να παραδίδονται στον αντισυμβαλλόμενο. Σημειώνεται ότι αναγκαίο είναι, για το φορολογικό έλεγχο, οι εκμεταλλευτές γραφείων τελετών να φυλάσσουν φωτοαντίγραφα των πιο πάνω αποδεικτικών στοιχείων δαπανών που έγιναν για λογαριασμό των πελατών τους (εγγ.1139484/2521/Α0012/14.2.1995) [ΚΒΣ Ανάλυση & Ερμηνεία, Ευθ. Σαίτης, 2011, Θ. 4.7.9, σελ. 279], διαφορετικά δεν αναγνωρίζονται ως δαπάνη του καταβάλλοντος τα έξοδα αλλά αντιθέτως θα θεωρούνται ως αμοιβή του γραφείου [ΚΦΑΣ Ανάλυση & Ερμηνεία Δημ. Σταματόπουλος, 2013, Θ.7.78, σελ. 740]. Οι δαπάνες αυτές, θεωρείται ότι δεν αποτελούν ακαθάριστη αμοιβή των γραφείων τελετών και δεν υπάρχει υποχρέωση καταχώρισής τους στα τηρούμενα βιβλία από τις επιχειρήσεις αυτές. (εγκ.Σ.430/34/ΠΟΛ.48/9.2.1988) [ΚΒΣ Ανάλυση & Ερμηνεία, Ευθ. Σαίτης, 2011, Θ. 6.1.1, σελ. 332].

Επειδή, ο επιτηδευματίας γενικά, κατά την παροχή των υπηρεσιών του, πραγματοποιεί δαπάνες, οι οποίες τις περισσότερες φορές είναι στενά συνυφασμένες με την συγκεκριμένη υπηρεσία. Οι δαπάνες αυτές πραγματοποιούνται κατ' εντολή και για λογαριασμό του πελάτη, άρα τα δικαιολογητικά στοιχεία πρέπει να εκδίδονται στο όνομα του πελάτη και να παραδίδονται σ' αυτόν. Η αναγραφή τους επί των ΑΠΥ δεν είναι υποχρεωτική, πλην όμως στην περίπτωση αυτή πρέπει να παραδίδονται άμεσα στον ενδιαφερόμενο, ιδιαίτερα εάν πρόκειται για επιχειρηματική δαπάνη. Εάν οι δαπάνες πραγματοποιήθηκαν στο όνομα του επιτηδευματία, τότε καταχωρούνται στα έξοδά του και αυξάνεται ισόποσα η αμοιβή του. Δεν απαιτείται οι δαπάνες αυτές να αναφερθούν - αναλυθούν επί των ΑΠΥ. Όταν στις αποδείξεις παροχής υπηρεσιών αναγράφονται δαπάνες για λογαριασμό του πελάτη, ουσιαστικά προς εκκαθάριση λογαριασμού, πρέπει να συνοδεύονται από δικαιολογητικά στοιχεία, γιατί διαφορετικά δεν αναγνωρίζονται ως δαπάνη του καταβάλλοντος τα έξοδα και αντιθέτως στον επιτηδευματία θα θεωρηθούν ως αμοιβή του, αφού προκύπτει ότι εισπράχθησαν και δεν αποδεικνύεται η καταβολή τους (ανάλωση αυτών) [ΕΛΠ Ανάλυση & Ερμηνεία Δημ. Σταματόπουλος, 2015, Θ.12.60, σελ. 712].

Επειδή από τις διατάξεις του Ν.4308/2014 (ΕΛΠ), συνάγεται ότι η επιχείρηση οφείλει, όχι μόνο να διασφαλίζει την αυθεντικότητα των στοιχείων και του περιεχομένου τους, αλλά και να είναι σε θέση, να έχει στοιχεία για την όλη πορεία της συναλλαγής, από τη συμφωνία μέχρι και το διακανονισμό της. Ουσιαστικά οι διατάξεις αυτές, διευρύνουν το πεδίο των απαιτούμενων δικαιολογητικών στοιχείων για κάθε συναλλαγή, καθώς απαιτείται να υπάρχει αξιόπιστη και ελέγξιμη αλληλουχία τεκμηρίων, να υπάρχει μια ελεγκτική αλυσίδα που να αποδεικνύει το πραγματικό γεγονός και να παρέχει επαλήθευση της αυθεντικότητας του στοιχείου (ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ ΠΡΟΤΥΠΑ - Ανάλυση ερμηνεία - Δημ. Σταματόπουλος, Αθήνα Νοέμβριος 2015, σελ. 248).

Επειδή, στα ΕΛΠ δεν τίθενται συγκεκριμένοι τρόποι διασφάλισης της αυθεντικότητας των στοιχείων, η οντότητα μπορεί να επιλέξει μόνη της, τις δικλείδες εκείνες που θα αποδεικνύουν την αυθεντικότητα αυτή. Για παράδειγμα εάν ένα τιμολόγιο αποτελεί τη συνέχεια κάποιου συμφωνητικού ή παραγγελίας που διαφυλάσσεται και αποδείξεων εξόφλησής του ιδίως με τραπεζικό μέσο πληρωμής, υπάρχει μια αξιόπιστη και ελέγξιμη αλληλουχία τεκμηρίων, η οποία θεωρείται ότι διασφαλίζει την αυθεντικότητα και την ακεραιότητα του περιεχομένου του τιμολογίου. (ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ ΠΡΟΤΥΠΑ – κατ'άρθρο ερμηνεία του ν. 4308/2014 – παραδείγματα – εφαρμογές – σχόλια – Σγουρινάκης, Βλησμάς, Μιχελινάκης, Ναουμ, Οικονομική Βιβλιοθήκη, Αθήνα 2018, σελ. 58).

Επειδή, σύμφωνα με τα στοιχεία του φακέλου της υπόθεσης, κατόπιν του με αριθ. πρωτ./9/2019 δελτίου πληροφοριών της ΥΕΔΔΕ Θεσσαλονίκης (αρ. πρωτ. ΔΟΥ Δ' Θεσσαλονίκης:/9/2019) με συνημμένη την από .../2019 έκθεση μερικού ελέγχου εφαρμογής των διατάξεων του Ν.4093/2012 (ΚΦΑΣ), Ν.4308/2014 (ΕΛΠ), Ν.2523/1997, Ν.4174/2013 & Ν.2859/2000 (ΦΠΑ) της ΥΕΔΔΕ Θεσσαλονίκης για τον προσφεύγοντα, εκδόθηκαν:

- η με αρ./11/2019 πράξη επιβολής προστίμου του άρθρου 54 του Ν.4174/2013 φορολογικής περιόδου 1/1/2014 - 16/10/2015 του Προϊσταμένου της ΔΟΥ Δ' Θεσσαλονίκης, επιβλήθηκε στον προσφεύγοντα πρόστιμο ύψους **30.000,00€** λόγω: **α)** ανακριβούς έκδοσης αποδείξεων παροχής υπηρεσιών στη φορολογική περίοδο 1/1 - 31/12/2014 σε εβδομήντα πέντε περιπτώσεις επικήδειων τελετών με συνολικό ύψος ανακρίβειας 38.477,43€ πλέον ΦΠΑ 5.002,07€ κατά παράβαση των διατάξεων των άρθρων 1, 6 και 7 του Ν.4093/2012 (ΚΦΑΣ), που επισύρει τις κυρώσεις του άρθρου 54 παρ. 1θ και 2γ του Ν.4174/2013 και **β)** ανακριβούς έκδοσης αποδείξεων παροχής υπηρεσιών στη φορολογική περίοδο 1/1 - 16/10/2015 σε πενήντα πέντε (55) περιπτώσεις επικήδειων τελετών με συνολικό ύψος ανακρίβειας 22.580,70€ πλέον ΦΠΑ 3.324,62€ κατά παράβαση των άρθρων 1, 8, 9, 10, 11, 12 και 13 του Ν.4308/2014 (ΕΛΠ), που επισύρει τις κυρώσεις του άρθρου 54 παρ. 1θ και 2γ του Ν.4174/2013,
- η με αρ./11/2019 πράξη επιβολής προστίμου του άρθρου 58α του Ν.4174/2013 φορολογικής περιόδου 17/10 - 31/12/2015, του Προϊσταμένου της ΔΟΥ Δ' Θεσσαλονίκης, επιβλήθηκε στον προσφεύγοντα πρόστιμο ύψους **233,27€**, λόγω ανακριβούς έκδοσης αποδείξεων παροχής υπηρεσιών σε επτά (7) περιπτώσεις επικήδειων τελετών με συνολικό ύψος ανακρίβειας 2.495,00€ πλέον ΦΠΑ 573,85€ κατά παράβαση των διατάξεων των άρθρων 1, 8, 9, 10, 11, 12 και 13 του Ν.4308/2014 (ΕΛΠ), που επισύρει τις κυρώσεις του άρθρου 58^α του Ν.4174/2013.

Επειδή, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι με την προσβαλλόμενη πράξη και με τη συμπροσβαλλόμενη έκθεση μερικού ελέγχου, του επιβάλλεται μη νόμιμα ΦΠΑ και πρόστιμο 58^Α του Ν.4174/2013, καθώς εσφαλμένα προστέθηκαν ως εισοδήματα της επιχείρησής του τα ποσά των δαπανών που αναγράφονται στις αποδείξεις παροχής υπηρεσιών για τις υπό κρίση κηδείες, οι οποίες δεν αποτελούν δικές του δαπάνες ως επιτηδευματία αλλά πραγματοποιήθηκαν κατ' εντολή των πελατών του, κι ότι ουδεμία υποχρέωση είχε να κρατήσει ο ίδιος φωτοαντίγραφα των εν λόγω

παραστατικών. Προς επίρρωση των ισχυρισμών του επικαλείται τη με αριθ. **351/2014** απόφαση της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών με την οποία ακυρώθηκε αντίστοιχη παράβαση.

Επειδή, κατά της με αριθ./11/2019 πράξης επιβολής προστίμου του άρθρου 54 του Ν.4174/2013 και της με αριθ./11/2019 πράξης επιβολής προστίμου του άρθρου 58α του Ν.4174/2013, του Προϊσταμένου της ΔΟΥ Δ' Θεσσαλονίκης, ασκήθηκαν οι με αριθ. πρωτ./12/2019 και/12/2019 ενδικοφανείς προσφυγές (αντίστοιχα), που απορρίφθηκαν με τις με αριθ. **706 – 23/4/2020** και **707 – 23/4/2020** αποφάσεις της Υπηρεσίας μας. Ο προσφεύγων, ως εκμεταλλευτής γραφείου τελετών δεν απέδειξε ότι οι αναγραφόμενες επί των εκδοθεισών ΑΠΥ δαπάνες, σε πενήντα πέντε (55) περιπτώσεις τέλεσης κηδείας (φορ. περ.1/1 - 16/10/2015) και σε επτά (7) περιπτώσεις τέλεσης κηδείας (φορ. περ.17/10 - 31/12/2015), πραγματοποιήθηκαν για λογαριασμό των πελατών του, ούτε προσκόμισε στοιχεία για την έκδοση αυτών των δαπανών στο όνομά τους, με αποτέλεσμα ποσό 25.075,70€ να εκληφθεί ως ακαθάριστη αμοιβή του από τον έλεγχο.

Επειδή, περαιτέρω η με αριθ. **351 – 25/2/2014** απόφαση της ΔΕΔ που επικαλείται ο προσφεύγων, καταλαμβάνει διαφορετικά πραγματικά περιστατικά από τα υπό κρίση. Συγκεκριμένα, η εν λόγω εξεταζόμενη προσφυγή έγινε δεκτή και ακυρώθηκε η σχετική προσβαλλόμενη πράξη της χρήσης 2011, λόγω νομικής πλημμέλειας, καθώς κρίθηκε ότι η προσφεύγουσα δεν υπέπεσε σε παράβαση της παρ. 5 του άρθρου 12 του ΠΔ.186/1992.

Επειδή, εν προκειμένω, ο προσδιορισμός της διαφοράς ΦΠΑ της υπό κρίση φορολογικής περιόδου, αποτυπώνεται και στοιχειοθετείται αναλυτικά, διεξοδικά και εμπεριστατωμένα στην από/2019 έκθεση μερικού φορολογικού ελέγχου ΦΠΑ της ΔΟΥ Δ' Θεσσαλονίκης, ερειδόμενη στις διαπιστώσεις και τα ευρήματα της από/2019 έκθεσης μερικού ελέγχου εφαρμογής των διατάξεων του Ν.4093/2012 (ΚΦΑΣ), Ν.4308/2014 (ΕΛΠ), Ν.2523/1997, Ν.4174/2013 & Ν.2859/2000 (ΦΠΑ) της ΥΕΔΔΕ Θεσσαλονίκης.

Επειδή, με το **άρθρο 65 του Ν.4174/2013** ορίζεται ότι: «Σε περίπτωση αμφισβήτησης πράξης προσδιορισμού φόρου στα πλαίσια ενδικοφανούς προσφυγής, ο φορολογούμενος ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο που προβαίνει στην εν λόγω αμφισβήτηση φέρει το βάρος της απόδειξης της πλημμέλειας της πράξης προσδιορισμού του φόρου».

Επειδή, ο προσφεύγων με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, δε συνυπέβαλε στοιχεία που να επιβεβαιώνουν τους ισχυρισμούς του και να αποδομούν το πόρισμα του ελέγχου.

Κατά συνέπεια ο σχετικός ισχυρισμός του προσφεύγοντος απορρίπτεται ως αβάσιμος και αναπόδεικτος.

Ως προς τον τρίτο προβαλλόμενο λόγο του προσφεύγοντος

Επειδή με το **άρθρο 7 του Ν.4337/2015** ορίζεται ότι: «1. Οι διατάξεις των παραγράφων 6, 7, 8 και 9 του άρθρου 3 του παρόντος, κατά περίπτωση, εφαρμόζονται για πράξεις προσδιορισμού οποιουδήποτε φόρου ή επιβολής προστίμου, τέλους ή εισφοράς που εκδίδονται από την ημερομηνία

κατάθεσης του παρόντος και αφορούν φορολογικές υποχρεώσεις, περιόδους ή χρήσεις που λήγουν μετά τις 31.12.2013 ή υποθέσεις από 1.1.2014, για τις οποίες είχαν εφαρμογή από 1.1.2014 οι διατάξεις των άρθρων 58 και 59 του Ν.4174/2013, εφόσον η εφαρμογή τους συνεπάγεται ευνοϊκότερο καθεστώς για τον υπόχρεο».

Επειδή, με την **ΠΟΛ.1252/2015** απόφαση της ΑΑΔΕ διευκρινίστηκε ότι: «15. Μεταβατικές διατάξεις Ν. 4337/2015 Με το άρθρο 7 του Ν. 4337/2015 τέθηκαν απαραίτητες μεταβατικές διατάξεις προς τον σκοπό της εφαρμογής των τροποποιήσεων των διατάξεων περί προστίμων του ΚΦΔ που έγιναν με το άρθρο 3 του Ν. 4337/2015. Ειδικότερα: α) Άρθρο 7 παρ. 1 και 2. Με την παράγραφο 1 του άρθρου 7 του Ν.4337/2015 ορίζεται ότι επί πράξεων διορθωτικού προσδιορισμού που εκδίδονται από 12.10.2015 (ημερομηνία κατάθεσης του Ν. 4337/2015) και αφορούν φορολογικές υποχρεώσεις, περιόδους ή χρήσεις που λήγουν μετά τις 31.12.2013 καθώς και υποθέσεις από 1.1.2014 και έως τη δημοσίευση του Ν. 4337/2015 (17.10.2015), για τις οποίες μέχρι την 12.10.2015 επιβάλλονταν τα πρόστιμα των άρθρων 58 και 59 του Ν. 4174/2013, όπως ίσχυαν, θα επιβάλλονται πλέον τα πρόστιμα που ορίζονται στις διατάξεις των άρθρων 58 και 59 του Ν. 4174/2013, όπως αντικαταστάθηκαν με τις διατάξεις των παραγράφων 7 και 9 του άρθρου 3 του Ν. 4337/2015, εφόσον η εφαρμογή των αμέσως ως άνω διατάξεων (Ν.4337/2015) συνεπάγεται ευνοϊκότερο καθεστώς για τον υπόχρεο. Εξαιρετικά επί έκδοσης πράξεων διορθωτικού προσδιορισμού Φ.Π.Α., που εκδίδονται από 12.10.2015 και αφορούν φορολογικές υποχρεώσεις, περιόδους ή χρήσεις που λήγουν μετά τις 31.12.2013 και έως τη δημοσίευση του Ν. 4337/2015 (17.10.2015) για τις οποίες θα επιβάλλονταν τα πρόστιμα που προβλέπονταν από τις διατάξεις του άρθρου 58 του Ν.4174/2013, θα επιβάλλονται αυτά που προβλέπονται από τις διατάξεις του άρθρου 58Α, εφόσον η εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 58Α συνεπάγεται ευνοϊκότερο καθεστώς για τον υπόχρεο».

Επειδή, με το **άρθρο 58α του Ν.4174/2013** ως προστέθηκε με την παρ. 8 του αρθ. 3 του Ν.4337/2015 και ισχύει από 17/10/2015 και μετά, ορίζεται ότι: «Για παραβάσεις σχετικές με τον φόρο προστιθέμενης αξίας οι οποίες διαπιστώνονται κατόπιν ελέγχου, επιβάλλονται τα ακόλουθα πρόστιμα: 1. Σε περίπτωση μη έκδοσης φορολογικού στοιχείου ή έκδοσης ή λήψης ανακριβούς στοιχείου για πράξη που επιβαρύνεται με ΦΠΑ, επιβάλλεται πρόστιμο πενήντα τοις εκατό (50%) επί του φόρου που θα προέκυπτε από το μη εκδοθέν στοιχείο, ή επί της διαφοράς, αντίστοιχα. 2. Σε κάθε περίπτωση όπου διαπιστώνεται, η υποβολή ανακριβών δηλώσεων ή η μη υποβολή δηλώσεων, υποβολή δηλώσεων, με συνέπεια τη μη απόδοση ή τη μειωμένη απόδοση ή την επιπλέον έκπτωση ή επιστροφή ΦΠΑ, επιβάλλεται πρόστιμο ίσο με ποσοστό πενήντα τοις εκατό (50%) επί του ποσού του φόρου που θα προέκυπτε από την μη υποβληθείσα δήλωση ή επί της διαφοράς, αντίστοιχα. 3. Σε περίπτωση άσκησης οικονομικής δραστηριότητας χωρίς να έχει υποβληθεί δήλωση έναρξης εργασιών, παρά την ύπαρξη σχετικής υποχρέωσης, επιβάλλεται πρόστιμο ίσο με ποσοστό πενήντα τοις εκατό (50%) επί του ποσού του ΦΠΑ που θα έπρεπε να είχε αποδοθεί για όλη τη διάρκεια λειτουργίας της οικονομικής δραστηριότητας. 4. Σε κάθε πρόσωπο μη υπόχρεο σε υποβολή δηλώσεων ΦΠΑ που εκδίδει φορολογικά στοιχεία με ΦΠΑ, χωρίς να έχει τέτοια υποχρέωση, επιβάλλεται πρόστιμο ίσο με ποσοστό πενήντα τοις εκατό (50%) επί του αναγραφόμενου φόρου που δεν αποδόθηκε».

Επειδή, στο ανωτέρω άρθρο, προστέθηκε **παράγραφος 5** που ορίζει ότι: « Στις περιπτώσεις που επιβάλλονται τα πρόστιμα για παραβάσεις των παραγράφων 1, 3 ή 4 για τις οποίες συντρέχει και περίπτωση παράβασης της παρ. 2 περί υποβολής ανακριβούς ή μη υποβολής δήλωσης, τα πρόστιμα αυτά αφαιρούνται από το πρόστιμο της παραγράφου 2». Η εν λόγω παράγραφος 5 προστέθηκε με το **άρθρο 21** της από **24/12/2015 ΠΝΠ** η οποία κυρώθηκε με το **Άρθρο Πρώτο του Ν.4366/2016** (ΦΕΚ Α 158 – 15/2/2016).

Επειδή, σύμφωνα με το **άρθρο 51 του Ν.4410/2016** με το οποίο αντικαταστάθηκαν οι παρ. 1 και 5 του άρθρου 58α του Ν.4174/2013, ορίζεται ότι: « 1. Η παρ. 1 του άρθρου 58Α του Ν. 4174/2013 (Α΄ 170) αντικαθίσταται ως εξής: «Σε περίπτωση μη έκδοσης φορολογικού στοιχείου ή έκδοσης ή λήψης ανακριβούς στοιχείου για πράξη που επιβαρύνεται με ΦΠΑ, επιβάλλεται πρόστιμο πενήντα τοις εκατό (50%) επί του φόρου που θα προέκυπτε από το μη εκδοθέν στοιχείο ή επί της διαφοράς, αντίστοιχα. Το πρόστιμο αυτό δεν μπορεί να είναι κατώτερο, αθροιστικά ανά φορολογικό έλεγχο, των διακοσίων πενήντα (250) ευρώ, σε περίπτωση που ο φορολογούμενος είναι υπόχρεος τήρησης απλογραφικού λογιστικού συστήματος και των πεντακοσίων (500) ευρώ, σε περίπτωση που ο φορολογούμενος είναι υπόχρεος τήρησης διπλογραφικού λογιστικού συστήματος. ... 2. Η παράγραφος 5 του άρθρου 58Α του Ν. 4174/2013 αντικαθίσταται ως εξής: «Στην περίπτωση που επιβάλλονται τα πρόστιμα για παραβάσεις των παραγράφων 1, 3 και 4 για τις οποίες συντρέχει και περίπτωση παράβασης της παραγράφου 2 περί υποβολής ανακριβούς ή μη υποβολής δήλωσης, τα πρόστιμα αυτά αφαιρούνται από το πρόστιμο της παραγράφου 2. Ειδικά στην περίπτωση επιβολής προστίμων για παραβάσεις της παραγράφου 1 για τις οποίες συντρέχει και περίπτωση παράβασης της παραγράφου 2, αφαιρείται το αναλογικό πρόστιμο του 50% και όχι το ελάχιστο πρόστιμο των διακοσίων πενήντα (250) ή πεντακοσίων (500) ευρώ ή το επιβληθέν σε επόμενους ελέγχους διπλάσιο ή τετραπλάσιο πρόστιμο για διάπραξη ιδίων παραβάσεων εντός πενταετίας.» 3. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων ισχύουν από τις 25.7.2016».

Επειδή, με βάση τη νομολογία (ΣτΕ 2462/1981, 2672/1994, 3821/2005, 3278/2007, 2408/2010), αναγνωρίζεται μεν η αρχή της αναδρομικής εφαρμογής της επεικέστερης φορολογικής κύρωσης, ως γενική αρχή του Δικαίου, η ισχύς της οποίας όμως τελεί υπό την προϋπόθεση ότι στη νεότερη ρύθμιση δεν υφίσταται ρητή πρόβλεψη περί του αντιθέτου. Στις ΣτΕ 120/2013 και 543/2013, δεν αναγνωρίζεται υπερνομοθετική ισχύς της αρχής της αναδρομικότητας και έτσι θεωρούνται έγκυροι οι περιορισμοί στην αναδρομική εφαρμογή της ηπιότερης κύρωσης που τίθενται στις μεταβατικές διατάξεις του νεότερου επεικέστερου νόμου. Στις αποφάσεις αυτές, η υπό εξέταση αρχή νοείται ως Γενική Αρχή του Διοικητικού Δικαίου που υποχωρεί όταν ο Νόμος ορίζει ρητά ότι δεν ισχύει αναδρομικά.

Επειδή, η κατά τις διατάξεις της παρ. 5 του αρθ. 58^Α του Ν.4174/2013 μείωση του προστίμου του αρθ. 58^Α παρ. 2 του ίδιου νόμου, επέρχεται όταν έχει επιβληθεί ήδη πρόστιμο της παρ. 1 του ίδιου άρθρου (αυτοτελές πρόστιμο). Ως εκ τούτου, αλυσιτελώς προβάλλεται η αξίωση μείωσης του προστίμου του άρθρου 58^Α του Ν.4174/2013 της προσβαλλόμενης πράξης, με το επιβληθέν πρόστιμο του άρθρου 54 παρ. 1θ του Ν.4174/2013 δια της με αριθ. ... **../11/2019** πράξης επιβολής προστίμου του άρθρου 54 του Ν.4174/2013 (για τη φορολογική περίοδο 1/1/2014 - 16/10/2015). Το

πρόστιμο του άρθρου 58^Α παρ. 2 του Ν.4174/2013 όμως της κρινόμενης πράξης ΦΠΑ θα πρέπει να μειωθεί με το ήδη επιβληθέν πρόστιμο του άρθρου 58^Α παρ. 1 του ίδιου νόμου δια της πράξης με αριθ. ...– ..//11/2019, ήτοι με το ποσό των 233,27€.

Κατόπιν των παραπάνω η με αριθ.//12/2019 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού ΦΠΑ φορολογικής περιόδου 1/1 - 31/12/2015 του Προϊσταμένου της ΔΟΥ Δ΄ Θεσσαλονίκης **τροποποιείται** ως εξής:

	Ποσό
ΦΠΑ	3.898,48
Πρόστιμο άρθρου 58 ^α παρ.2 του ν.4174/2013	1.949,25
- Πρόστιμο του άρθρου 58α παρ.1 του Ν.4174/2013 (με αριθ. ...8/11/2019 πράξη επιβολής προστίμου)	-233,27
Καταλογιζόμενο ποσό	5.614,46

Συνεπώς, ο σχετικός ισχυρισμός του προσφεύγοντος γίνεται εν μέρει αποδεκτός.

Αναφορικά με τον τέταρτο προβαλλόμενο λόγο του προσφεύγοντος

Επειδή, η δημόσια διοίκηση δεσμεύεται από την αρχή της νομιμότητας, όπως αυτή καθιερώνεται με τις διατάξεις των άρθρων 26 παρ. 2, 43, 50, 82, 83 και 95 & 1 του Συντάγματος (ΣτΕ 8721/1992, 2987/1994), και η οποία συνεπάγεται ότι η διοίκηση οφείλει ή μπορεί να προβαίνει μόνο σε ενέργειες που προβλέπονται και επιβάλλονται ή επιτρέπονται από τους κανόνες που θεσπίζουν το Σύνταγμα, οι νομοθετικές πράξεις, οι διοικητικές κανονιστικές πράξεις, που έχουν εκδοθεί βάσει νομοθετικής εξουσιοδότησης, καθώς και από κάθε κανόνα ανώτερης ή ισοδύναμης προς αυτούς τυπικής ισχύος.

Επειδή, η αρχή της αναλογικότητας, απορρέουσα από την έννοια και τους θεσμούς του κράτους δικαίου, καθιερώνεται ήδη ρητώς από το Σύνταγμα (άρθρ. 25 παρ. 1) και σύμφωνα με αυτήν οι επιβαλλόμενοι από τον κοινό νομοθέτη και τη Διοίκηση περιορισμοί στην άσκηση των ατομικών δικαιωμάτων πρέπει να είναι μόνον οι αναγκαίοι και να συνάπτονται προς τον υπό του νόμου επιδιωκόμενο σκοπό. Ένα μέτρο που προβλέπεται από διάταξη νόμου ως κύρωση για παράβαση διάταξης, τότε μόνο αντίκειται στην αρχή της αναλογικότητας, όταν από το είδος του ή τη φύση του είναι προδήλως ακατάλληλο για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού ή όταν οι δυσμενείς συνέπειες του μέτρου τελούν σε προφανή δυσαναλογία ή υπερακοντίζουν τον επιδιωκόμενο σκοπό (ΣτΕ 3474/2011 Ολ., 990/2004 Ολ.).

Επειδή, σε κάθε περίπτωση, ένα νομοθετικό μέτρο προσκρούει στην αρχή της αναλογικότητας μόνο αν δεν είναι πρόσφορο για την επιδίωξη και επίτευξη του σκοπού που επιδιώκει ο νόμος, είτε υπερακοντίζει, προφανώς, το σκοπό αυτό (ΣτΕ 3177/2008, η οποία παραπέμπει στις ΣτΕ 3882/2007, 1006/2002) και συγχρόνως είναι υπέρμετρα επαχθές εν σχέσει με τον επιδιωκόμενο σκοπό, κάτι που δε συντρέχει στην υπό κρίση περίπτωση.

Κατόπιν των ανωτέρω ο σχετικός ισχυρισμός του προσφεύγοντος απορρίπτεται ως αβάσιμος.

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Ζ Ο Υ Μ Ε

τη **μερική αποδοχή** της με ημερομηνία κατάθεσης .../2020 και με αριθμό πρωτοκόλλου ... ενδικοφανούς προσφυγής του ...με **ΑΦΜ:...**και την **τροποποίηση** της με αριθ./12/2019 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού ΦΠΑ του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Δ' Θεσσαλονίκης.

Οριστική φορολογική υποχρέωση - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση:

Φορολογική περίοδος 1/1 - 31/12/2015

- Η με αριθ./12/2019 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού ΦΠΑ

	Ποσό βάσει ελέγχου	Ποσό βάσει απόφασης ΔΕΔ
ΦΠΑ	3.898,48	3.898,48
Πρόστιμο άρθρου 58α του ν.4174/2013	1.949,25	1.715,98
Καταλογιζόμενο ποσό	5.847,73	5.614,46

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ ΚΑΙ
ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ**

Ακριβές Αντίγραφο
Η Υπάλληλος του Αυτοτελούς
Γραφείου Διοικητικής Υποστήριξης

ΚΑΤΣΙΟΥΡΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.